

URZĄD STATYSTYCZNY W KRAKOWIE

31-223 Kraków, ul. Kazimierza Wyki 3

e-mail: sekretariatUSKRK@stat.gov.pl tel. 12 415 60 11 Internet: <http://www.stat.gov.pl/krak>

Informacja sygnalna – Nr 5

Data opracowania - maj 2014 r.

STAN I RUCH NATURALNY LUDNOŚCI W WOJEWÓDZTWIE MAŁOPOLSKIM W 2013 R.

Informacja jest kontynuacją opracowań prezentowanych w tej formie od 2000 r.

Szczegółowe dane w ujęciu terytorialnym znajdują Państwo w publikacji „Ludność, ruch naturalny i migracje w województwie małopolskim w 2013 r.”, która ukaże się na stronie internetowej Urzędu Statystycznego w Krakowie w miesiącu lipcu br.

Źródło opracowania stanowiły:

- a) bilanse stanu i struktury ludności faktycznie zamieszkałej na terenie gminy sporządzonych przy przyjęciu za bazę wyjściową wyników Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2011, przy uwzględnieniu:
 - zmian w danym okresie spowodowanych ruchem naturalnym (urodzenia, zgony) i migracjami ludności (zameldowania i wymeldowania na pobyt stały z innych gmin i z zagranicy), a także przesunięciami adresowymi ludności z tytułu zmian administracyjnych,
 - różnicy między liczbą osób zameldowanych na pobyt czasowy ponad 3 miesiące na terenie gminy a liczbą osób czasowo nieobecnych uzyskiwanej z cyklicznie przeprowadzanych badań, która stanowi jednocześnie różnicę między liczbą osób zameldowanych na pobyt stały w gminie a liczbą osób faktycznie mieszkających na terenie gminy.
- b) rejestry Ministerstwa Spraw Wewnętrznych - o migracjach wewnętrznych i zagranicznych ludności na pobyt stały (od 2006 r. źródłem tych danych jest rejestr PESEL - Powszechny Elektroniczny System Ewidencji Ludności);
- c) sprawozdawczość urzędów stanu cywilnego - o zarejestrowanych małżeństwach, urodzeniach i zgonach;
- d) sprawozdawczość sądów - o prawomocnie orzeczonych separacjach i rozwodach.

STAN , STRUKTURA LUDNOŚCI I TRWANIE ŻYCIA

W końcu 2013 r. w **województwie małopolskim mieszkało 3360,6 tys. osób**. Przyrost ludności w omawianym roku wynosił 6,5 tys. osób.

Pod względem wielkości populacji, województwo małopolskie było jednym z czterech województw, w których nastąpił wzrost liczby mieszkańców. Małopolanie stanowili blisko 9% ludności Polski.

Najwyższą stopę przyrostu mieszkańców w 2013 r. odnotowano w województwach: mazowieckim, pomorskim (odpowiednio po 0,3%), małopolskim (o 0,2%) i wielkopolskim (o 0,1%). W pozostałych województwach liczba ludności na koniec 2013 r. obniżyła się. Największy ubytek ludności nastąpił w województwach: opolskim (o 0,6%), świętokrzyskim i łódzkim (odpowiednio po 0,5%).

Zgodnie z założeniami prognozy ludności¹ do roku 2025 będzie następował wzrost liczby mieszkańców województwa małopolskiego, przy czym tempo tego wzrostu będzie coraz wolniejsze. Przewiduje się, że w okresie od 2025 r. do 2035 r. w województwie małopolskim ludności będzie ubywać.

Na stan ludności województwa małopolskiego w 2013 r. miał wpływ dodatni **przyrost naturalny**, który wynosił

4030 osób wobec 4529 osób w 2012 r. oraz dodatnie saldo migracji stałej 2824 osoby wobec 3577 osób w roku poprzednim.

Wzrost liczby ludności w województwie w 2013 r. spowodował jednoczesny wzrost **gęstości zaludnienia**. Na 1 km² przypadało 221 osób, tj. o 98 osób więcej niż w kraju. Pod względem gęstości zaludnienia województwo małopolskie zajęło drugą pozycję po województwie śląskim.

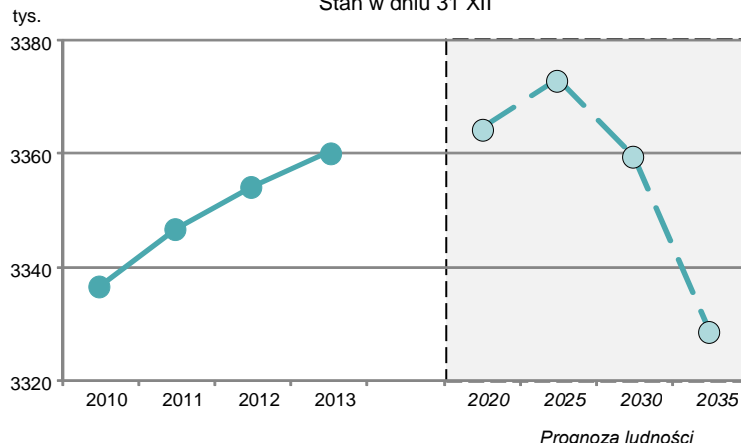
W końcu 2013 r. w **miastach** województwa małopolskiego mieszkało 1637,3 tys. osób, **na wsi** 1723,3 tys. **Współczynnik urbanizacji**, określany jako udział ludności miejskiej w ludności ogółem, był o 0,2 p. proc. niższy niż rok wcześniej i wynosił 48,7% (w skali kraju 60,4%). Najbardziej zurbanizowanym województwem, nadal pozostało śląskie, w którym 77,4% ludności stanowili mieszkańcy miast. Natomiast, województwem, w którym blisko 60% ludności stanowiła ludność mieszkająca na wsi było województwo podkarpackie.

W badanym roku ponad połowę populacji mieszkańców województwa małopolskiego, tj. 51,5% stanowiły kobiety. **Współczynnik feminizacji**, określający liczbę kobiet przypadających na 100 mężczyzn utrzymywał się od kilku lat na niezmiennym poziomie i wynosił 106 kobiet. W 2013 r. ich przewaga liczebna była większa w miastach niż na wsi (miasta - 111 kobiet, na wsi 101 kobiet na 100 mężczyzn). Biorąc pod uwagę poszczególne roczniki, przewaga kobiet zarówno w miastach, jak też na wsi najbardziej widoczna była w wieku poprodukcyjnym kobiet, tj. od 60 i więcej lat.

Z każdym rokiem ludność województwa małopolskiego starzeje się nieznacznie. **Mediana wieku** na koniec 2013 r. wynosiła blisko 38 lat, co oznacza, że połowa populacji nie osiągnęła tego wieku, a druga połowa go przekroczyła. Statystyczny mieszkaniec województwa małopolskiego był o 1 rok młodszy od

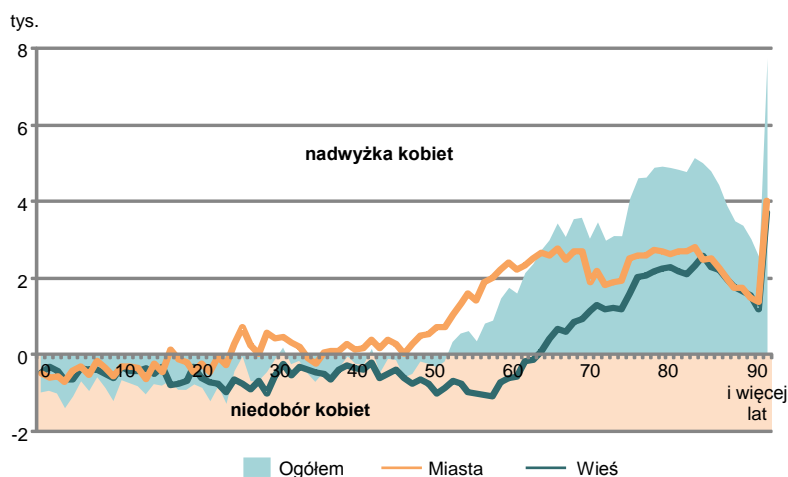
Wykres 1. Ludność woj. małopolskiego

Stan w dniu 31 XII

Wykres 2. Różnica między liczbą kobiet a liczbą mężczyzn według wieku w 2013 r.

Stan w dniu 31 XII

¹ Prognoza ludności GUS na lata 2008-2035 http://www.stat.gov.pl/gus/5840_5744_PLK_HTML.htm

mieszkańca w kraju. Podobnie jak w kraju, statystyczny mieszkaniec miast był starszy od mieszkańca wsi o 3 lata. Średni wiek mieszkańców miast województwa wynosił blisko 40 lat.

Proces starzenia się społeczeństwa potwierdza także **wskaźnik starości**, który jest relacją osób w wieku 65 lat i więcej², do liczby dzieci i młodzieży do 19 lat i mniej. Zarówno mediana wieku jak też wskaźnik starości osiągają z roku na rok coraz wyższą wartość.

W analizowanym okresie w województwie małopolskim wskaźnik starości wynosił 0,67, rok wcześniej 0,64. W Polsce w 2013 r. omawiany wskaźnik osiągnął wartość - 0,72.

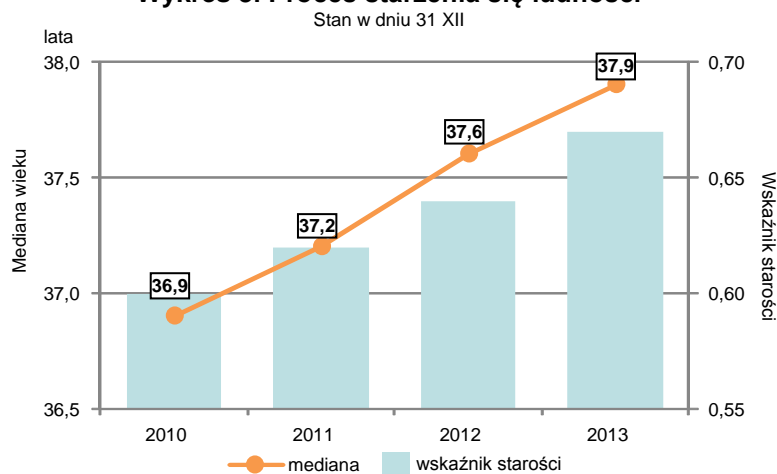
Najwyższe jego wartości odnotowano w województwach: łódzkim (0,86), opolskim i świętokrzyskim (odpowiednio po 0,82), natomiast najniższe w województwie warmińsko-mazurskim - 0,60. Wskaźnik lokował województwo małopolskie na szóstym miejscu.

Postępujący proces starzenia się społeczeństwa jest wynikiem stopniowego zmniejszania się udziału ludności w wieku przedprodukcyjnym przy jednoczesnym wzroście udziału ludności w wieku poprodukcyjnym.

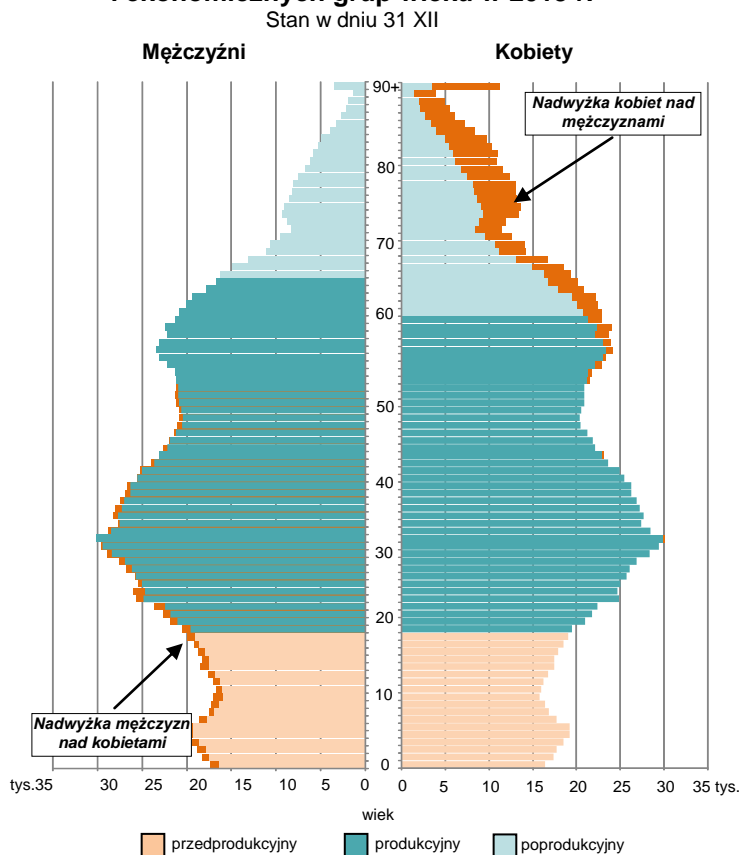
W końcu 2013 r. liczba osób w **wieku przedprodukcyjnym** (tj. dzieci i młodzież 17 lat i mniej) wynosiła 644,7 tys. osób. W porównaniu do roku poprzedniego zmniejszyła się o 0,8% (w kraju o 1,0%). Udział ludności tej grupy ekonomicznej do ogólnej zbiorowości wynosił 19,2% i w stosunku do 2012 r. obniżył się podobnie jak w kraju - o 0,2 p. proc.

Liczba ludności w **wieku produkcyjnym** w końcu 2013 r., w województwie małopolskim wynosiła 2120,4 tys. osób i zmniejszyła się w porównaniu z poprzednim rokiem o 4,5 tys. osób, tj. o 0,2% (w kraju spadek o 0,7%). Udział tej grupy ludności w ludności ogółem wynosił 63,1% (w kraju 63,4%).

Wykres 3. Proces starzenia się ludności

Wykres 4. Ludność według płci i ekonomicznych grup wieku w 2013 r.

² Najczęściej – jako tzw. „próg starości”- przyjmuje się wiek 60 lub 65 lat lub wprowadza się odrębny próg dla mężczyzn - wiek 65 lat, a dla kobiet - 60 lat. W opracowaniach ONZ stosuje się dla kobiet i mężczyzn wiek jednolity - 65 lat i taki próg przyjęto w niniejszej informacji. http://www.stat.gov.pl/gus/definicje_PLK_HTML.htm?id=POJ-1718.htm

W omawianej grupie ekonomicznej przeważali mężczyźni (18-64 lata), stanowiąc 52,3% ogółu ludności wieku produkcyjnego, natomiast kobiet (18-59 lat) było mniej o 4,7 p.proc. Od kilku lat obserwuje się zmniejszanie się liczby ludności w wieku produkcyjnym, przy proporcjonalnym zmniejszaniu liczby ludności w składowych tej grupy ekonomicznej, tj. w wieku mobilnym (18-44 lata) i niemobilnym (45-59/64 lata). Ludność w wieku produkcyjnym mobilnym, w końcu omawianego okresu w stosunku do 2012 r. zmniejszyła się o 1,6 tys. osób, tj. o 0,1% (w kraju o 0,4%). Udział ludności tej grupy w ogólnej zbiorowości na koniec 2013 r. wynosił 40,7% (w kraju 39,8%).

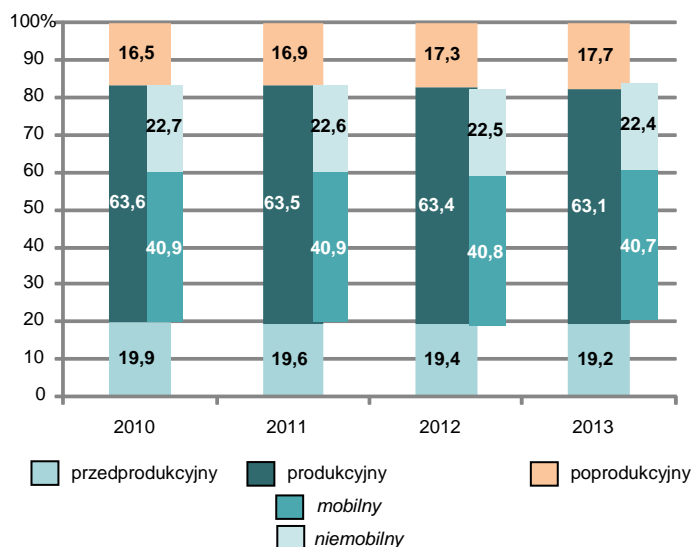
Ludność w wieku produkcyjnym niemobilnym w 2013 r., w stosunku do 2012 r. zmniejszyła się o blisko 3,0 tys. osób, tj. o 0,4% (w kraju o 1,3%), a udział ludności tej grupy w ludności ogółem wynosił 22,4% (w kraju – 23,6%).

W dalszym ciągu obserwowano wzrost liczby ludności w wieku poprodukcyjnym (60 lat i więcej – kobiety; 65 lat i więcej – mężczyźni). W końcu analizowanego okresu odnotowano w tej grupie 595,4 tys. osób. W porównaniu z 2012 r. przybyło 16 tys. mieszkańców, tj. 2,8% (w kraju 3,2%). Udział omawianej grupy w ludności ogółem w końcu 2013 r. wynosił 17,7% (w kraju o 18,4%).

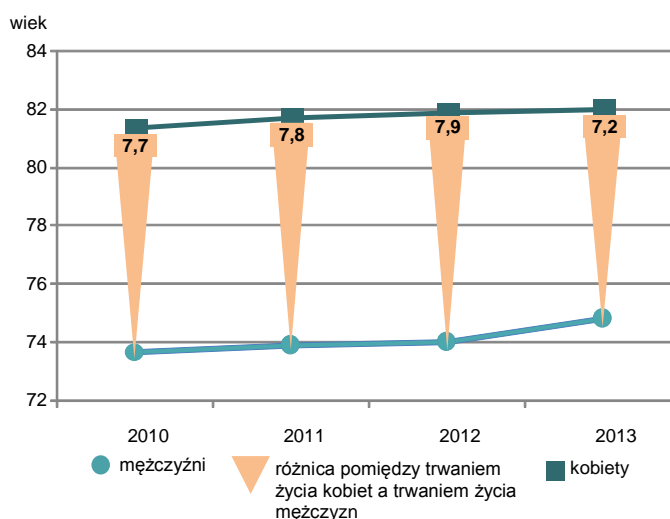
Zmiany w strukturze ludności znajdują odzwierciedlenie we współczynniku obciążenia demograficznego, który określa liczbę osób w wieku nieprodukcyjnym przypadającą na 100 osób w wieku produkcyjnym. W 2013 r. w województwie, podobnie jak w kraju, wskaźnik wynosił - 58 osób.

Liczba osób w wieku poprodukcyjnym wzrosła, w tym wyraźnie przybywa osób w starszych rocznikach, co jest związane z wydłużeniem życia. Statystyczny mężczyzna w województwie małopolskim w 2013 r. żył przeciętnie około 75 lat i w porównaniu z 2010 r. jego życie było dłuższe o 1,1 roku. Natomiast statystyczna kobieta w województwie małopolskim w 2013 r. żyła przeciętnie około 82 lata i w porównaniu z 2010 r. jej życie wydłużyło się o pół roku. W relacji do średniej krajowej, zarówno mężczyźni, jak też kobiety województwa małopolskiego, statystycznie żyją dłużej. Wśród mężczyzn dłużej żyją tylko mieszkańcy województwa podkarpackiego, a wśród kobiet mieszkanki podkarpackiego i podlaskiego. Statystycznie najkrócej żyją mieszkańcy województwa łódzkiego.

Wykres 5. Struktura ludności według ekonomicznych grup wieku

Wykres 6. Przeciętne trwanie życia mężczyzn i kobiet

RUCH NATURALNY LUDNOŚCI

Wolniejsze tempo wzrostu ludności województwa małopolskiego oraz zmiany struktur ludności to efekt pogłębiających się niekorzystnych tendencji w większości zjawisk kształtujących ruch naturalny. W kolejnych latach obserwowano spadek liczby zawieranych małżeństw oraz spadek liczby urodzeń. Natomiast nieznacznie w porównaniu z 2012 r. zmniejszyła się liczba rozwodów i liczba zgonów.

W 2013 r. w województwie małopolskim zawarto 16,6 tys. **związków małżeńskich**, tj. o ponad 8% mniej niż przed rokiem (*w kraju o ok. 12%*). Zdecydowaną większość - 9043 nowych małżeństw zawarto na wsi, tj. o ponad 19% więcej niż w miastach.

Współczynnik natężenia małżeństw wyrażający liczbę nowo zawartych małżeństw na 1 tys. ludności w 2013 r. w województwie małopolskim wynosił 4,95‰, przed rokiem 5,43‰ (*w kraju 2013 r. - 4,69‰*). W omawianym roku znacznie więcej zawierano związków małżeńskich na wsi, gdzie współczynnik natężenia wynosił 5,26‰ i był wyższy o 0,6 pkt niż w miastach.

Najwyższe natężenie małżeństw odnotowano w województwie podkarpackim - 5,01‰, a najniższe w województwie łódzkim - 4,34‰.

W 2013 r. wśród nowożeńców - 87,2% stanowiły pary pierwsze, tj. kawaler z panną. Mediana wieku nowożeńców wstępujących w związek małżeński po raz pierwszy wynosiła: dla kobiet - 25,7 lat, dla mężczyzn - 27,7 lat (*w kraju kobieta - 26,1 lat, mężczyzna - 28,1 lat*).

Małżeństwa wyznaniowe, czyli zawarte w kościołach lub związkach wyznaniowych i jednocześnie zarejestrowane w urzędach stanu cywilnego stanowiły blisko 72% wszystkich zawartych w 2013 r. małżeństw (*w kraju 64%*).

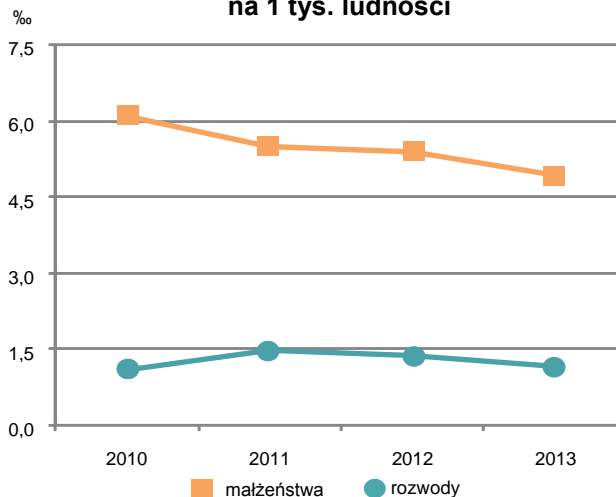
W omawianym okresie w województwie małopolskim prawomocnie orzeczono 4,0 tys. **rozwodów**, czyli o ponad 17% mniej niż rok wcześniej (*w kraju wzrost o 2,6%*). Najwięcej rozwodów zostało orzeczonych w województwie mazowieckim (9,1 tys.), natomiast najmniej - 1,3 tys. odnotowano w województwie świętokrzyskim. W miastach województwa małopolskiego intensywność tego zjawiska była 2-krotnie wyższa niż na wsi (w miastach orzeczono 2,7 tys. rozwodów wobec 1,3 tys. na wsi). Współczynnik natężenia rozwodów na 1 tys. ludności wynosił 1,19‰ (*w kraju 1,72‰*).

Od kilku lat następuje systematyczny spadek liczby orzeczonych separacji. W 2013 r. sądy orzekły 180 **separacji**, co stanowiło spadek o blisko 26% w stosunku do roku poprzedniego (*w kraju 12%*).

W województwie na 100 tys. ludności przypadło ok. 5 separacji, największe natężenie odnotowano w miastach - 6,71, tj. o 2,6 pkt więcej niż na wsi.

Równocześnie, co roku odnotowuje się kilka przypadków zniesienia separacji. W 2013 r. zniesiono 12 separacji małżeństw, podczas gdy rok wcześniej było 11 takich przypadków.

Wykres 7. Małżeństwa i rozwody na 1 tys. ludności

W 2013 r. w województwie małopolskim zanotowano 34,3 tys. **urodzeń żywych**, tj. o 2,3% mniej niż przed rokiem (*w kraju mniej o 4,3%*). Zdecydowanie więcej dzieci urodziło się na wsi – 18,7 tys., tj. o ponad 20% więcej niż w miastach. W kraju, sytuacja była odwrotna, więcej urodzeń odnotowano w miastach (o 37,2%) niż na wsi. W województwie małopolskim, podobnie jak w Polsce, rodziło się więcej chłopców niż dziewczynek. Najwyższe natężenie urodzeń wystąpiło w województwie wielkopolskim 10,56‰, natomiast najniższe w województwie opolskim – 8,17‰.

Współczynnik urodzeń, określany poprzez liczbę urodzeń żywych na 1 tys. ludności, wynosił 10,22‰ (*dla kraju 9,60‰*), w miastach 9,51‰, na wsi – 10,90‰. (*w kraju odpowiednio – 9,18‰; 10,24‰*).

Podstawową miarą w ocenie stopnia zastępowalności pokoleń jest **ogólny współczynnik dzietności**, który powinien kształtować się na poziomie od 2,10 do 2,15, co oznacza, że na statystyczną kobietę w wieku 15-49 lat przypada średnio dwoje dzieci w ciągu całego okresu rozrodczego. Wówczas wielkość ta staje się korzystna dla stabilnego rozwoju demograficznego. Pokolenie córek było nadal mniej liczne od pokolenia matek. W woj. małopolskim obserwuje się tendencję malejącą współczynnika dzietności, który z roku na rok osiąga niższe wartości. W 2013 r. wynosił 1,29, podczas gdy w 2012 r. był wyższy i wynosił 1,32. W miastach województwa wskaźnik utrzymał się na poziomie 1,16, natomiast na wsi 1,41.

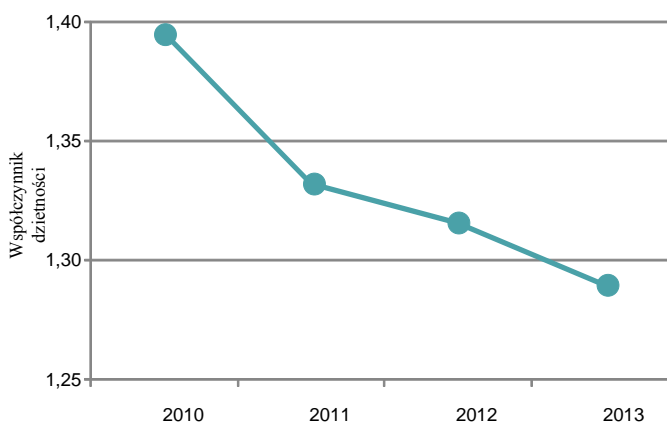
W skali kraju wskaźnik dzietności ukształtował się w 2013 r. na poziomie jeszcze niższym od wojewódzkiego i wynosił 1,26. Wyższą wartość niż w województwie małopolskim zanotowano tylko w trzech województwach: pomorskim i wielkopolskim po około 1,34 i mazowieckim – po około 1,33. Najniższą dzietność notowano w województwie opolskim – 1,07.

W ciągu analizowanych ostatnich czterech lat, rok 2013 r. był drugim rokiem po 2010 r. gdzie notowano spadek liczby zgonów. W 2013 r. w woj. małopolskim **zmarło** 30,3 tys. osób, tj. o 1,0% mniej niż przed rokiem (*w kraju wzrost o 0,7%*). W miastach województwa, było o 173 zgony więcej niż na wsi. Struktura zgonów według płci potwierdza w dalszym ciągu niekorzystną relację – określaną nadumieralnością mężczyzn względem kobiet. W 2013 r. zmarło ich o 5% więcej niż kobiet (*w kraju o blisko 9%*), a udział zgonów tej zbiorowości do ogółu zgonów wynosił 51,2% (*w kraju 52,1%*).

Współczynnik natężenia zgonów, określany poprzez liczbę zgonów na 1 tys. ludności w województwie małopolskim wynosił 9,02‰ (*w kraju 10,06‰*), w miastach - 9,29‰ (*w kraju 10,09‰*), na wsi – 8,76‰. (*w kraju 10,01‰*). Najwyższy wskaźnik natężenia zgonów ogółem w Polsce wystąpił w województwie łódzkim – 12,41‰, natomiast niższe wskaźniki niż w województwie małopolskim odnotowano w województwie podkarpackim (8,73‰) i pomorskim (8,76‰).

Od kilku lat, korzystnym zjawiskiem jest zmniejszająca się liczba zgonów niemowląt. W końcu 2013 r. zarejestrowano 131 zgony. W stosunku do 2012 r. ich liczba zmniejszyła się o 2,2% (*w kraju o 6,0%*).

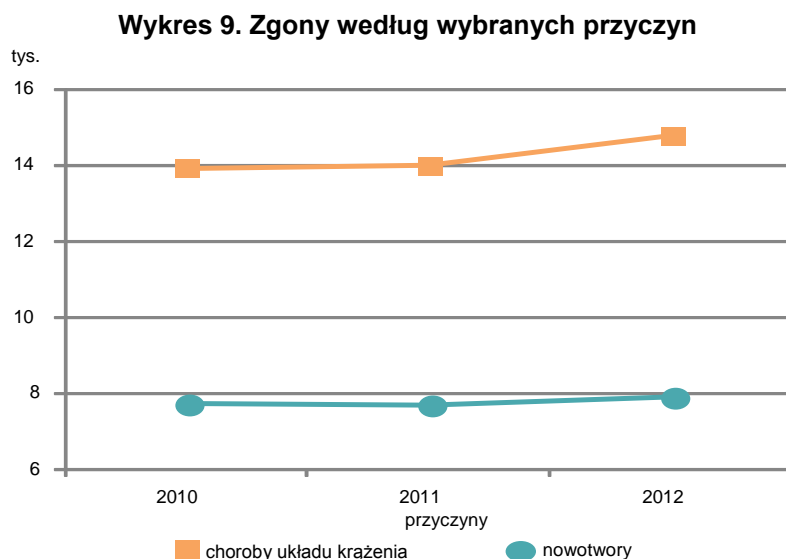
Wykres 8. Współczynnik ogólny dzietności

Wskaźnik zgonów niemowląt, obliczany na 1 tys. urodzeń żywych, w 2013 r. nie zmienił się do poprzedniego roku i wynosił 3,82‰. W porównaniu ze średnią krajową w 2013 r. był niższy o 0,8 pkt.

Do najczęstszych **przyczyn zgonu** w 2012 r.³ mieszkańców województwa małopolskiego należały choroby układu krążenia i choroby nowotworowe.

W kraju, województwo małopolskie było trzecim po województwach: mazowieckim (25,7 tys.) i śląskim (22,7 tys.), gdzie odnotowano 14,8 tys. zgonów spowodowanych chorobami krążenia (*ogólna liczba zgonów z tej przyczyny w kraju - 177,6 tys. osób*).

Udział zgonów spowodowanych chorobami krążenia do ogólnej liczby zgonów w województwie wynosił 48,3% i wzrósł o 1,3 p. proc. w stosunku do 2011 r., (*w kraju - 46,1% i wzrósł o 0,9 p. proc.*). W przeliczeniu na 10 tys. ludności w województwie odnotowano ponad 44 zgony wywołane tą przyczyną.

Drugą, częstą przyczyną zgonów były choroby nowotworowe. W 2012 r. w województwie zmarło blisko 8 tys. osób (*w kraju 98,7 tys. zgonów*).

Udział zgonów na skutek chorób nowotworowych w 2012 r. do ogólnej liczby zgonów ukształtował się na tym samym poziomie co w 2011 r. (25,9%) i był nieznacznie wyższy niż średni w kraju (25,7%). W województwie, na 10 tys. ludności, zgonów wywołanych tą przyczyną przypadało około 24 zgony.

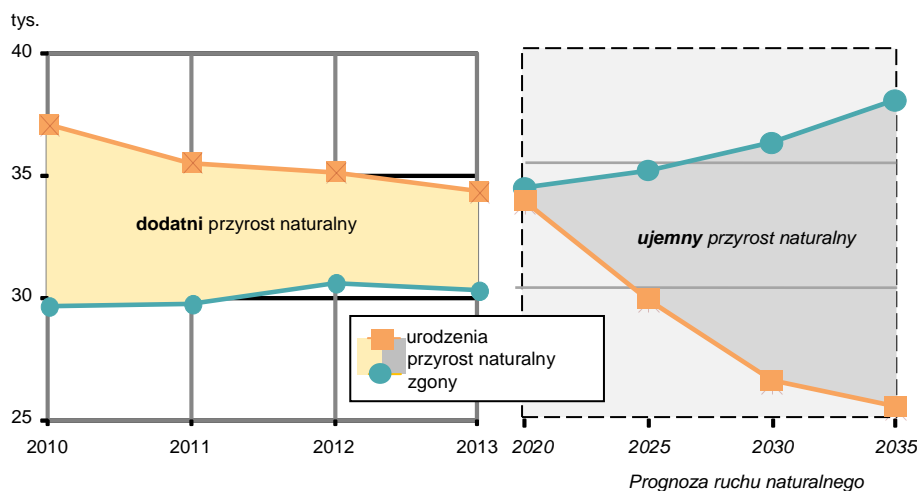
W 2013 r. **przyrost naturalny**, określany jako różnica urodzeń do zgonów, wynosił 4,0 tys. osób. W porównaniu z 2012 r. był dodatni, ale niższy o 11%. Współczynnik natężenia, czyli przyrost naturalny na 1 tys. ludności, w województwie wynosił 1,20‰ (*w kraju – minus 0,46‰*), wobec 1,35‰ rok wcześniej. W poziomie tego wskaźnika wystąpiły różnice między miastem i wsią, wskaźniki wynosiły odpowiednio 0,22‰ i 2,14‰.

W skali kraju, w pięciu województwach odnotowano dodatnie wartości wskaźnika natężenia. Podobnie jak rok wcześniej, wyższe niż w województwie małopolskim wartości wskaźnika wystąpiły w dwóch województwach: pomorskim 1,68‰ oraz wielkopolskim 1,23‰. Województwo małopolskie zajęło trzecie miejsce. Do grupy województw z przyrostem dodatnim należały: województwo podkarpackie (0,84‰) i województwo mazowieckie (0,21‰).

³ Ze względu na szczegółową analizę, cykl opracowywania informacji o przyczynach zgonów został wydłużony do roku i w związku z tym podano dane za 2012 r.

W 11 województwach przyrost naturalny osiągnął wartość ujemną, czyli liczba zgonów przewyższyła liczbę urodzeń. Najwyższy ubytek naturalny w przeliczeniu na 1 tys. ludności w 2013 r. wystąpił w województwie łódzkim (minus 3,51‰) oraz świętokrzyskim (minus 2,73‰).

Wykres 10. Ruch naturalny

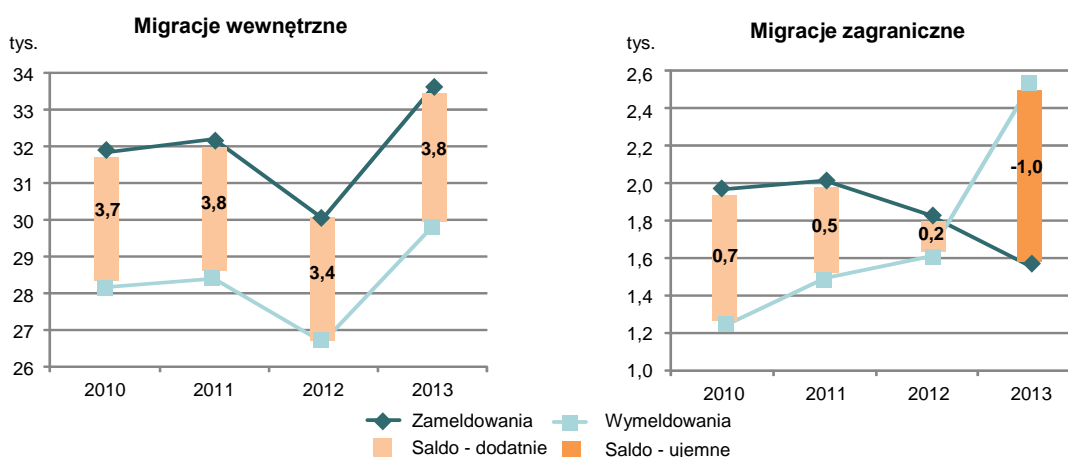

MIGRACJE STAŁE I CZASOWE LUDNOŚCI

Ważnym czynnikiem, który wpływa na stan zaludnienia są migracje. W województwie małopolskim w 2013 r., podobnie jak rok wcześniej, napływ ludności przekraczał wielkość odpływu ludności, co spowodowało, że ogólne saldo migracji było dodatnie i wynosiło 2,8 tys. osób.

W 2013 r., w ruchu wewnętrznym na pobyt stały, zameldowało się 33,6 tys. osób, tj. o 11,8% więcej w porównaniu z 2012 r., natomiast wymeldowało się z pobytu stałego 29,8 tys. osób, tj. o 11,7% więcej niż przed rokiem. Z innych województw przybyło na stałe do województwa małopolskim 9,6 tys. osób, natomiast wymeldowało się 5,8 tys. mieszkańców. Na terenie województwa najwięcej osób osiedliło się z województwa śląskiego – 3,1 tys. osób oraz podkarpackiego – 2,0 tys. osób. Podobnie, Małopolanie opuszczający województwo najczęściej wybierali te województwa na miejsce stałego pobytu.

Wykres 11. Migracje stałe ludności w województwie małopolskim

Z zagranicy do województwa przybyło 1,6 tys. osób (tj. o 270 osób mniej niż przed rokiem), a wyjechało 2,5 tys. osób (tj. o ponad 900 osób więcej w porównaniu z 2012 r.). W ciągu ostatnich kilku lat, po raz pierwszy, w 2013 r. odnotowano ujemne saldo migracji zagranicznej – wynoszące minus 951 osób. Większy zagraniczny ruch migracyjny obserwowano w miastach niż na wsi.

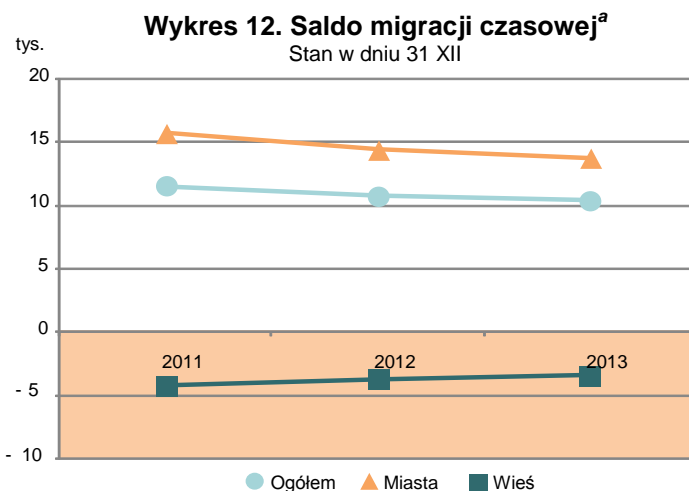
W 2013 r. zdecydowana większość emigrantów wyjechała do krajów europejskich – 1,7 tys., w tym blisko 600 osób osiedliło się w Wielkiej Brytanii. Natomiast do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej wyemigrowało z województwa 610 osób, tj. o ponad 200 osób więcej niż przed rokiem. Podobnie, z tych krajów zaobserwowano znaczny wzrost liczby imigrantów.

Ogólne saldo migracji na pobyt stały na 1 tys. ludności wynosiło plus 0,84‰ (w 2012 r. plus 1,07‰). Współczynnik natężenia migracji w województwie, podobnie jak w kraju, był wyższy na wsi niż w miastach i wynosił 2,69‰, w miastach osiągnął wartość ujemną minus 1,10‰. Najwyższe natężenie, wystąpiło w województwie mazowieckim (2,52‰), a najniższe odnotowano w województwie opolskim (minus 3,31‰). Województwo małopolskie zajmowało drugie miejsce w kraju.

Ruch wędrownicy ludności to nie tylko migracje stałe, ale także **migracje czasowe**. Według stanu w dniu 31 XII 2013 r. na pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące, w województwie zarejestrowano 66,3 tys. osób (w kraju 676,6 tys.), tj. o 1,4 tys. osób mniej niż przed rokiem. Podobnie jak w kraju, więcej osób zameldowało się w miastach województwa (42,1 tys.) niż na wsi (24,2 tys. osób) (w kraju odpowiednio - 451,8 tys. i 224,8 tys.).

Najwięcej osób na pobyt czasowy przybyło do województwa mazowieckiego – 80,4 tys. osób i śląskiego – 78,8 tys., natomiast najmniej zameldowało się w województwie świętokrzyskim – 17,5 tys. osób.

W województwie małopolskim odnotowano 55,9 tys. osób czasowo nieobecnych w miejscu stałego zamieszkania, tj. o ponad 1 tys. mniej niż w 2012 r.

^a Nie ujęto 2010 r. z powodu braku badania migracji czasowych w tym roku.

Saldo migracji czasowej, które wynika z różnicy zameldowań na pobyt czasowy a czasowo nieobecni w miejscu stałego zameldowania ponad 3 miesiące, było dodatnie i wynosiło 10,4 tys. osób. W 2013 r. w miastach województwa pozostało nadal dodatnie, a saldo migracji czasowej na wsi od kilku lat było ujemne i wyniosło minus 3,4 tys. osób.

Dokładniejsze definicje, objaśnienia pojęć i znaków umownych zamieszczonych w niniejszym opracowaniu są zawarte w Roczniku Demograficznym 2013.

Opracowała: Elżbieta Niemiec - US Kraków, Oddział w Tarnowie, tel. 14 688 02 11, E.Niemiec@stat.gov.pl